

Sjælland Kredse, som i Løbet af kort Tid har vekslet 3—4 Gange, alt efter som Postvæsenet, selvfølgelig med fuld Ret efter dets Fornødenhed, opretter Brevsamlingssted et Sted og Postkontor et andet Sted. I 1902 blev jo Regelen udvidet til, at Lokalporto ogsaa kunde indføres mellem Distrikter indenfor det samme regnskabsførende Postkontor — det er den udvidede Regel. Naar man lægger et regnskabsførende Postkontor, hvor der før var Brevsamlingssted, vil Lokalportoen eo ipso forsvinde, uden at Befolkningen ellers mærker nogen Forandring. Det er en Urimelighed, som jeg synes, man under de rolige Forhold, man nu har at arbejde under, maa kunne komme bort fra. Den højtærede Minister maa dog erkende, at hvis vi ikke faar disse 200,000 Kr. i Morgen, bliver Følgen ikke, at saa faar vi intet Statslaan, eller at Statsmaskineriet og det hele standser. Vi arbejder ikke under de Forhold, under hvilke vi i Fjor afgav Løfte om, at vi vilde behandle denne Sag med Velvillie og Hurtighed. Der er Tid til at overveje den, og jeg kunde tænke mig, at den højtærede Minister, som har stillet saa afvigende og saa forstandige Forslag i det andet Ting, ikke kunde have noget imod, at vi under disse ganske forandrede Forhold prøvede at faa noget af det forstandige gennemført i Stedet for det, som Ministeren finder mindre forstandigt, og som jeg finder uforstandigt — han og jeg har jo Lov til at anvende visse Gradationer alt efter vort politiske Stade, saa kan det endda være, vi er ganske enige alligevel. Derfor vil jeg opfordre den højtærede Minister til at betragte det som en velvillig Behandling, ogsaa hvis vi gør nogle Forsøg paa at forbedre Forslaget paa vigtige Punkter. Jeg mener ganske vist ikke, vi skal komme ind paa en almindelig Revision af Postloven. Det er et meget fortjenstfuldt Arbejde, der er gjort med at kodificere alle disse sammenfikkede Love, saaledes at der bliver Sammenhæng i dem, og at gammel-dags Bestemmelser, som slet ikke brugtes mere, falder ud etc., etc., og saaledes, at vi virkelig faar en Postlov; men derfor behøver vi ikke — jeg synes i alt Fald ikke, det vilde være rigtigt — paa den derved givne Foranledning at give os til at revidere andre end de Bestemmelser, som angaar de Forhold, som den højtærede Minister og det høje Folketing har beskæftiget sig med. Det staar naturligvis formelt frit for at gøre det, som Forslaget foreligger, men det har været min Tanke i den Henseende, at indenfor den Grænse, som der altsaa ifjor

blev draget, er den højtærede Indenrigsminister vel tjent med — og ogsaa det høje Folketing kunde maaske nu tænke anderledes, end det gjorde i Fjor under de daværende ganske forskellige Forhold —, om Forslaget blev underkastet en Drøftelse og der blev gjort et Forsøg paa at komme til et bedre Resultat. Ikke mindst med Hensyn til det af mig her fremdragne Forhold tror jeg, at Ministeren, selv om vi ændrede det, vilde komme til at klage over, at Forslaget ikke var underkastet en velvillig Behandling. Ud fra dette Synspunkt ønsker jeg, at dette Forslag skal fremmes, og det skulde glæde mig, om den højtærede Minister derved fik Lyst til og Haab om at faa nogle af sine egne Tanker gennemført i det andet Ting under de i Aar forandrede Forhold. I saa Tilfælde tror jeg, han vil kunne finde væsentlig Støtte her, i alt Fald hos det Parti, jeg tilhører.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Maa jeg om den finansielle Side gøre endnu en Bemærkning. Det er rigtigt, at den finansielle Situation heldigvis er betydelig anderledes og bedre nu, end den var, den Gang dette Lovforslag og de mange andre Skattelove i Fjor blev forelagte i Folketinget, men dette blev der jo taget Hensyn til under Skattelovens fortsatte Drøftelse, og saa vidt jeg ved, regnede man i Slutningen af Maj og Begyndelsen af Juni, da det endelige Resultat af de da foreliggende Skattelovforslag kunde gøres op, fra alle Sider, i alt Fald blandt dem, som i det hele taget var med til at gennemføre Lovforslagene, ogsaa med, at dette Forslag paa $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. blev gennemført. Det er saaledes ikke saadan et Plus, der kommer til, men fordi man ikke fik det herop saa tidligt i Fjor, at det kunde blive vedtaget i den daværende Samling, maa vi nu beskæftige os med en Del af det, som hørte ind under Finansplanen, og som ogsaa var taget med i Betragtning, da man skønnede, at der kunde slaas af paa de Fordringer, der var stillede om forøget Indtægt for Statskassen. Flere Bemærkninger om den finansielle Side af Sagen skal jeg ikke gøre.

Nu siger det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen), som det for Resten ogsaa er sagt af adskillige andre, at i Virkeligheden er der ikke noget videre tilbage af det Forslag, som Ministeren forelagde i Folketinget, men det er ikke rigtigt. Der er kun een Ting, der ikke er deri, det er den forøgede Indkomst, som